

“ मीठे बच्चे- आत्मारूपी ब्याट्रीलाई ज्ञान र योगले भरपुर गरेर सतोप्रधान बनाउनु छ , पानीको स्नानले होइन।”

प्रश्न:- यस समयमा सबै मनुष्य आत्मालाई भड्काउने को हो? त्यसले किन भड्काउँछ?

उत्तर:- सबैलाई भड्काउने रावण हो किनकि ऊ स्वयं पनि भड्कन्छ। उसको आफ्नो कुनै घर छैन। रावणलाई कसैले बाबा भन्दैन। बाबा त परमधाम घरबाट आउनु हुन्छ आफ्ना बच्चाहरूलाई ठेगाना दिन। अहिले तिमीलाई घरको ठेगाना थाहा भएको छ, त्यसैले तिमी भड्किदैनौ। तिमीले भन्छौ- हामी बाबासँग सबैभन्दा पहिला छुटेका हौं अब फेरि सबैभन्दा पहिला घर जान्छौं।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरू यहाँ बसेर सम्झन्छन्, यिनमा जो शिवबाबा आउनु भएको छ, जसरी भए पनि हामीलाई साथमा घर अवश्य लिएर जानुहुन्छ। त्यो आत्माहरूको घर हो नि। त्यसैले बच्चाहरूलाई अवश्य खुशी हुन्छ होला, बेहदका बाबा आएर हामीलाई फूल बनाउनु हुन्छ। कुनै कपडा आदि लगाइदिनु हुन्छ। यसलाई योगबल भनिन्छ, यादको बल। जस्तो शिक्षकको पद हुन्छ त्यस्तै पद अरू विद्यार्थीलाई पनि दिलाउँछ। पढाइद्वारा विद्यार्थीले जानेका छन्- हामी यस्तो बन्छौं। तिमी पनि सम्झन्छौं हाम्रा बाबा टिचर पनि हुनुहुन्छ, सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ। यो हो नयाँ कुरा। हाम्रो बाबा टिचर हुनुहुन्छ, उहाँलाई हामी याद गर्छौं। हामीलाई पढाएर यस्तो बनाइरहनु भएको छ। हाम्रा बेहदका बाबा आउनु भएको छ- हामीलाई फर्काएर घर लिएर जान। रावणको कुनै घर हुँदैन, घर रामको हुन्छ। शिवबाबा कहाँ रहनुहुन्छ? तिमी झट्ट भन्छौ परमधाममा। रावणलाई त बाबा भनिदैन। रावण कहाँ रहन्छ? थाहा छैन। यस्तो भनिदैन- रावण परमधाममा रहन्छ। होइन, उसको मानौं ठेगाना नै छैन। भड्किइरहन्छ, तिमीलाई पनि भड्काउँछ। तिमी के रावणलाई याद गर्छौ र? गर्दैनौ। कति तिमीलाई भड्काउँछ। शास्त्र पढ, भक्ति गर, यो गर। बाबा भन्नुहुन्छ- यसलाई भक्तिमार्ग, रावण राज्य भनिन्छ। गान्धीले पनि भन्थे- रामराज्य चाहियो। यस रथमा हाम्रो शिवबाबा आउनु भएको छ। बडा बाबा हुनुहुन्छ नि। उहाँ आत्माहरूसँग बच्चा-बच्चा भनेर कुरा गर्नुहुन्छ। अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ रुहानी बाबा र रुहानी बाबाको बुद्धिमा तिमी रुहानी बच्चाहरू छौ किनकि हाम्रो सम्बन्ध छ नै मूलवतनसँग। आत्मा परमात्मा अलग रहे बहकाल...। त्यहाँ त आत्माहरू बाबाको साथमा एकसाथ रहन्छन्। फेरि अलग हुन्छन् आ-आफ्नो पार्ट खेल्न। धेरै समयको हिसाब हुनुपर्छ नि। उहाँ बाबा बसेर बताउनु हुन्छ। तिमी अहिले पढाई पढिरहेका छौ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। जो राम्रोसँग पढ्छन्, उनीहरू नै पहिला-पहिला मबाट छुटेका हुन्। उनीहरूले फेरि मलाई धेरै याद गर्छन् त्यसैले फेरि पहिला-पहिला आउने छन्।

बाबा बच्चाहरूलाई बसेर सारा सृष्टि चक्रको गहन रहस्य सम्झाउनु हुन्छ, जो अरू कसैले पनि जानेका छैनन्। गहन पनि भनिन्छ, गोपनीय पनि भनिन्छ। यो तिमीले जानेका छौ- बाबा माथि नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ, यहाँ आएर सम्झाउनु हुन्छ- म यस कल्प वृक्षको बीजरूप हुँ। यस मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्षलाई कल्प वृक्ष भनिन्छ। दुनियाँका मनुष्यले त बिलकुल केही जानेका छैनन्। कुम्भकर्णको निद्रामा सुतेका छन् फेरि बाबा आएर जगाउनु हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई जगाउनु भएको छ, अरू सबै सुतेका छन्। तिमी पनि कुम्भकर्णको आसुरी निद्रामा सुतेका थियौ। बाबाले आएर जगाउनु भएको छ- बच्चाहरू जाग। तिमी अल्छी भएर सुतेका छौ, यसलाई भनिन्छ अज्ञान निद्रा। त्यो निद्रामा त सबै पर्छन्। सत्ययुगमा पनि निदाउँछन्। अहिले सबै छन् अज्ञानको निद्रामा। बाबा आएर ज्ञान दिएर सबैलाई जगाउनु हुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरू जागेका छौ, जानेका छौ- बाबा आउनु भएको छ, हामीलाई लिएर जानुहुन्छ। अहिले त न यो शरीर कामको छ, न आत्मा, दुवै पतित बनेका छन्, एकदम कमसल छ। ९ क्यारेट भनी अर्थात् धेरै कमसल सुन, सच्चा सुन २४ क्यारेटको हुन्छ। अब बाबा तिमी बच्चाहरूलाई २४ क्यारेटमा पुर्याउन चाहनुहुन्छ। तिम्रो आत्मालाई सच्चा-सच्चा स्वर्णिम युगी बनाउनु हुन्छ। भारतलाई सुनको चरा भन्दथे। अहिले त फलामको, पत्थरको चरा भनिन्छ। हुन त चैतन्य हो नि। यी बुझ्नुपर्ने कुरा छन्। जसरी आत्मालाई सम्झन्छौ, त्यसैगरी बाबालाई पनि सम्झ्न सक्छौ। भन्छन् पनि, चम्कन्छ सितारा...। धेरै सानो सितारा छ। डाक्टर आदिले धेरै कोसिस गरेका छन् हेर्नको लागि तर दिव्य दृष्टि विना देख्न सकिँदैन। धेरै सूक्ष्म छ। कोही भन्छन्- आँखाबाट आत्मा निस्किएर गयो, कोही भन्छन् मुखबाट निस्किएर गयो।

आत्मा निस्किएर कहाँ जान्छ? अर्को तनमा गएर प्रवेश गर्छ। अहिले तिम्रो आत्मा माथि जान्छ शान्तिधाम। यो पक्का थाहा छ- बाबा आएर हामीलाई घर लिएर जानुहुन्छ। एकातिर छ कलियुग, अर्कोतिर छ सत्ययुग। अहिले हामी संगममा खडा छौं। आश्चर्य छ। यहाँ करोडौं मनुष्य छन् र सत्ययुगमा केवल ९ लाख! बाँकी सबैलाई के होला? विनाश हुन्छ। बाबा आउनु हुन्छ नै नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्ने। ब्रह्माद्वारा स्थापना हुन्छ। फेरि पालना पनि हुन्छ दुई रूपमा। यस्तो त होइन, ४ भुजा भएको कोही हुन्छ। फेरि त शोभा नै हुँदैन। बच्चाहरूलाई पनि सम्झाइदिनुहुन्छ- चतुर्भुज हो श्री लक्ष्मी, श्री नारायणको कम्बाइन्ड रूप। श्री अर्थात् श्रेष्ठ। त्रेतामा दुई कला कम हुन्छन्। त्यसैले बच्चाहरूलाई यो जुन ज्ञान अहिले मिल्छ, यसको स्मृतिमा रहनु छ। मुख्य छन् नै दुई अक्षर, बाबालाई याद गर। अरु कसैको बुद्धिमा आउँदैन। बाबा नै पतित-पावन सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ। गायन पनि गर्छन्- बाबा, हजुरले हामीलाई सारा आकाश, धर्ती सबै कुरा दिनु भयो। यस्तो कुनै चीज छैन जुन अप्राप्त होस्। सारा विश्वको राज्य दिनुभएको छ।

तिमीलाई थाहा छ- यी लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक थिए। फेरि ड्रामाको चक्र फिर्छ। सम्पूर्ण निर्विकारी बन्न छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। यो पनि जानेका छौं- विकारबाट निर्विकारी, निर्विकारीबाट विकारी, यो ८४ जन्मको पार्ट अनगिन्ती पटक बजाएका हौं। त्यसको गन्ती गर्न सक्दैनौं। बरु जनसंख्याको गन्ती गर्न सकिन्छ। बाँकी यो जो तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान, सतोप्रधानबाट तमोप्रधान कति पटक बन्छौं, यसको हिसाब निकाल्न सक्दैनौं। बाबा भन्नुहुन्छ- ५ हजार वर्षको यो चक्र हो। यो ठीक छ। लाखौं वर्षको कुरा त याद पनि रहन सक्दैन। अहिले तिमीमा गुणको धारणा हुन्छ। ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्छ। यी आँखाद्वारा तिमी पुरानो दुनियाँलाई देख्छौं। तेस्रो नेत्र जो मिल्छ, त्यसबाट नयाँ दुनियाँलाई देख्नु छ। यो दुनियाँ त कुनै कामको छैन। पुरानो दुनियाँ हो। नयाँ र पुरानो दुनियाँमा फरक हेर कति छ। तिमीलाई थाहा छ- हामी नै नयाँ दुनियाँको मालिक थियौं फेरि ८४ जन्म लिँदा-लिँदा यस्तो बनेका छौं। यो राम्रोसँग याद राख्नुपर्छ र फेरि अरूलाई पनि बुझाउनु छ- कसरी हामी यस्तो बन्छौं? ब्रह्मा सो विष्णु, फेरि विष्णु सो ब्रह्मा बन्छन्। ब्रह्मा र विष्णुको फरक देख्छौं नि। विष्णु कति सजि-सजाऊ बसेका छन् र यी ब्रह्मा कति साधारण बसेका छन्। तिमीलाई थाहा छ- यी ब्रह्मा, यी विष्णु बन्नेवाला हुन्। यो कुरा कसैलाई सम्झाउन पनि धेरै सजिलो छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको आपसमा के सम्बन्ध छ? तिमीलाई थाहा छ- यी विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायण हुन्। यिनै विष्णु देवता सो फेरि यी मनुष्य ब्रह्मा बन्छन्। ती विष्णु सत्ययुगको हुन्, ब्रह्मा यहाँका हुन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- ब्रह्माबाट विष्णु बन्न सेकेन्डमा, फेरि विष्णुबाट ब्रह्मा बन्न ५ हजार वर्ष लाग्छ। तत् त्वम्। केवल एक ब्रह्मा मात्रै त बन्दैनन् नि! यी कुरा बाबा सिवाय अरु कसैले सम्झाउन सक्दैन। यहाँ कुनै मनुष्य गुरुको कुरा छैन। यिनका पनि गुरु शिवबाबा, तिमी ब्राह्मणहरूका गुरु पनि शिवबाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई सद्गुरु भनिन्छ। त्यसैले बच्चाहरूले शिवबाबालाई नै याद गर्नु छ। कसैलाई पनि यो सम्झाउन त धेरै सजिलो छ- शिवबाबालाई याद गर्नुहोस्। शिवबाबाले स्वर्ग नयाँ दुनियाँ रचनुहुन्छ। उच्च भन्दा उच्च भगवान शिव हुनुहुन्छ। उहाँ हामी आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ। त्यसैले भगवान बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- म बाबालाई याद गर। याद गर्न कति सहज छ। बच्चा जन्मनासाथ उसको मुखबाट आफैं माँ-माँ निस्कन्छ। आमा बुवा सिवाय अरु कसैको पासमा जाँदैन। आमा मरिन् भने त अर्कै कुरा हो। पहिला माता-पिता फेरि पछि अरु मित्र-सम्बन्धी हुन्छन्। त्यसमा पनि जोडी-जोडी हुन्छन्। काका-काकी दुई हुन्छन् नि। कुमारी हुन्छन्, फेरि ठूली हुने बित्तिकै कसैले काकी भन्छन्, कसैले मम्मी भन्छन्।

अहिले तिमीलाई बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- तिमीहरू सबै भाइ-भाइ हौं। पुगिहाल्यो, अरु सबै सम्बन्ध क्यान्सिल गर्छौं। भाइ-भाइ सम्झन्छौं, एक बाबालाई याद गर्छौं। बाबा पनि भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म एक बाबालाई याद गर। कति बेहदका बडा बाबा हुनुहुन्छ। उहाँ बडा बाबा तिमीलाई बेहदको वर्सा दिन आउनु भएको छ। घरी-घरी भन्नुहुन्छ, मनमनाभव। आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर, यी कुरा नभूल। देह-अभिमानमा आउनाले नै भुल्छन्। पहिला-पहिला त आफूलाई आत्मा सम्झ्नु छ- हामी आत्मा शालिग्राम हौं, एक बाबालाई नै याद गर्नु छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- म पतित-पावन हुँ, मलाई याद गर्नाले तिम्रो ब्याट्री जो खाली भएको छ त्यो भरपुर हुन्छ, तिमी सतोप्रधान बन्छौं। पानीको गंगामा त जन्म-जन्मान्तर अतालिका छौं तर पावन बन्न सकेनौं। पानी कसरी पतित-पावन हुन सक्छ? ज्ञानद्वारा नै सद्गति हुन्छ। अहिले हो नै पाप आत्माहरूको झुटो दुनियाँ। लेन-देन पनि पाप आत्माहरूसँग नै हुन्छ। मनसा-वाचा-कर्मणा पाप आत्मा नै बन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई समझ मिलेको छ। तिमीले भन्छौं- हामी यी लक्ष्मी-नारायण बन्नको लागि पुरुषार्थ गर्छौं। अब

तिमी भक्ति पूरा भएको छ। ज्ञानद्वारा सद्गति हुन्छ। यी देवताहरू सद्गतिमा छन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यी धेरै जन्मको अन्त्यमा छन्। बाबा कति सहज सम्झाउनु हुन्छ। तिमी बच्चाहरू कति मेहनत गर्छौ। कल्प-कल्प गर्छौ। पुरानो दुनियाँलाई बदलेर नयाँ दुनियाँ बनाउनु छ। भन्छन् नि भगवान जादुगर हुनुहुन्छ, रत्नागर हुनुहुन्छ, सौदागर हुनुहुन्छ। जादुगर हुनुहुन्छ नि। पुरानो दुनियाँलाई नर्कबाट बदलेर स्वर्ग बनाइदिनुहुन्छ। कत्रा जादुगर हुनुहुन्छ, तिमी स्वर्गको निवासी बनिरहेका छौ। जानेका छौ- अहिले हामी नर्कका निवासी हौ। नर्क र स्वर्ग अलग छन्। ५ हजार वर्षको चक्र छ। लाखौं वर्षको त कुरै होइन। यी कुरा भुल्नु हुँदैन। भगवानुवाच छ नि- कोही अवश्य छ जो पुनर्जन्म रहित छ। कृष्णको त शरीर छ। शिवको छैन। उहाँलाई मुख त अवश्य चाहिन्छ। तिमीलाई सुनाउनको लागि आएर पढाउनु हुन्छ। ड्रामा अनुसार सारा ज्ञान नै उहाँको पासमा छ। उहाँ सारा कल्पमा एकैपल्ट आउनु हुन्छ दुःखधामलाई सुखधाम बनाउन। सुख-शान्तिको वर्सा अवश्य बाबाबाट मिलेको छ तब त मनुष्य चाहन्छन् नि, बाबालाई याद गर्छन्।

बाबाले ज्ञान हेर कति सहजै दिनुहुन्छ। यहाँ बसेर पनि बाबालाई याद गर, बाजोली याद गर्यौ भने पनि मनमनाभव नै हुन्छ। बाबा नै यो सारा ज्ञान दिनेवाला हुनुहुन्छ। तिमीले भन्छौ- हामी बेहदका बाबाको पासमा जान्छौ। बाबाले हामीलाई शान्तिधाम-सुखधाम लिएर जानै मार्ग बताउनु हुन्छ। यहाँ बसेर घरलाई याद गर्नु छ। आफूलाई आत्मा सम्झिएर बाबालाई याद गर्नु छ, घरलाई याद गर्नु छ र नयाँ दुनियाँलाई याद गर्नु छ। यो पुरानो दुनियाँ त खतम हुनु नै छ। पछि गएर तिमी वैकुण्ठलाई पनि धेरै याद गर्नेछौ। घरी-घरी वैकुण्ठमा गइरहन्छन्। सुरुमा बच्चीहरू घरी-घरी आपसमा बसेर वैकुण्ठमा जान्थे। यो देखेर ठूला घरकाले आफ्ना बच्चालाई पठाइदिन्थे। नाम नै राखिएको थियो ओम् निवास। कति धेरै बच्चाहरू आए फेरि हंगामा भयो। बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्थ्यो। आफैं ध्यानमा जान्थे। अहिले यो ध्यान साक्षात्कारको पार्ट बन्द गरिदिएको छ। यहाँ पनि कब्रिस्थान बनाइदिनु हुन्थ्यो। सबैलाई सुताइदिनु हुन्थ्यो, भन्नुहुन्थ्यो- अब शिवबाबालाई याद गर, ध्यानमा जान्थे। तिमी बच्चाहरू पनि जादुगर हौ। कसैलाई पनि दृष्टि देऊ, ऊ तुरुन्त ध्यानमा जान्छ। यो जादु कति राम्रो छ। नवधा भक्तिमा त जब एकदम प्राण दिन तयार हुन्छन् तब उनीहरूलाई साक्षात्कार हुन्छ। यहाँ त बाबा स्वयं आउनु भएको छ, तिमी बच्चाहरूलाई पढाएर उच्च पद प्राप्त गराउनु हुन्छ। पछि गएर तिमी बच्चाहरूले धेरै साक्षात्कार गरिरहने छौ। बाबासँग अहिले पनि कसैले सोध्यो भने बताउने सक्नुहुन्छ- को गुलाबको फूल हो, को चम्पाको फूल हो, को टंगर हो? टूह पनि हुन्छन् नि। (टाँग टूह यी सबै विभिन्न फूलहरूका नाम हुन्।) अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) देहका सबै सम्बन्धलाई क्यान्सिल गरेर आत्मा भाइ-भाइ हौं, यो निश्चय गर्नु छ र बाबालाई याद गरेर पूरा वर्साको अधिकारी बन्नु छ।

२) अब पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन। अज्ञान निद्राबाट सबैलाई जगाउनु छ, शान्तिधाम सुखधाम जाने मार्ग बताउनु छ।

वरदान:- कमल पुष्पको प्रतीक बुद्धिमा राखेर आफूलाई नमूना सम्झने न्यारा र प्यारा भव प्रवृत्तिमा रहनेहरूको लक्षण हो “कमल पुष्प”। त्यसैले कमल बन, व्यवहारमा ल्याऊ। यदि ल्याएनौ भने कमल बन्न सक्दैनौ। त्यसैले कमल पुष्पको सिम्बल (प्रतीक) बुद्धिमा राखेर स्वयंलाई स्याम्पल (नमूना) सम्झेर चल। सेवा गर्दा न्यारा प्यारा बन। केवल प्यारा बन्ने होइन, न्यारा पनि बन्नु किनकि प्यार कहिलेकाहीँ लगावको रूपमा परिवर्तित हुन्छ, त्यसैले कुनै पनि सेवा गर्दा न्यारा र प्यारा बन।

स्लोगन:- स्नेहको छत्रछायाँ भित्र माया आउन सक्दैन।